

1

Han sitter i en bur av glas varje dag mellan åtta och fem. Det är hans jobb. Han säljer, kontrollerar och stämplar biljetter.

Han heter Mahad och är spärrvakt i tunnelbanan vid Hornstull i Stockholm. Han kom till Sverige som flykting för snart fem år sedan. Militären i hans hemland ville att han skulle bli soldat och döda människor.

Men Mahad ville bli poet och skriva om kärlek och fred.

Det vill han fortfarande.

Egentligen är Mahad poet.

Men det vet bara han själv.

Ingen annan har läst hans dikter.

Men han har en plan. Han ska

lära sig svenska så att han kan

skriva bättre än de flesta här i

Sverige.

Sedan ska han skriva dikter på

svenska och ge ut dem på ett stort

bokförlag. Och han ska läsa sina

dikter högt för alla som vill höra.

Han vet att det är svårt, men

han har redan klarat av så mycket

som är svårt. Vartför skulle han inte

klara det?

Mahad flydde från sitt hemland och han överlevde. Han flydde över land

och hav under sju månaders tid.

Alldeles ensam och mycket ung.

Han gick och gick. Sprang och

sprang.

Klättrade över staket och murar.

Liftade med bilar och lastbilar.

Tjuvåkta med tåg och båtar.

Han sov under broar och i skogar,

i tomma industrilokaler och lador.

Ja, till och med i en hundkoja.

Och en gång i en lekstuga.

I sju långa månader var Mahad

på flykt.

Ibland var han så hungrig att han

trodde att han skulle dö. Flera gånger

var han tvungen att stjåla mat.

Han längtade hem och ångrade sig många gånger. Han lämnade ju kvar sin mamma och sina tre yngre systrar där hemma.

Mahads pappa var soldat. Han dog när Mahad var tretton år.

Mahad ville inte bli som sin pappa och döda människor i krig. Han ville skriva dikter om kärlek och fred och frihet. En frihet som han trodde fanns i Sverige.

Och det gjorde den, på sätt och vis.

Mahad är fri, men också ofri. Eftersom han inte kan språket så bra. Eftersom han fortfarande efter så lång tid är en främling här.

När Mahad kom till Sverige fick han först vänta fyra år på olika flyktingförläggningar tills Sverige äntligen godkände honom.

Han fick asyl och fick kalla sig svensk. Fick gå en kurs i svenska språket. Fick en liten lägenhet i Tensta, en förort till Stockholm.

Sedan fick han bidrag. Och bidrag. Och bidrag. Fast det enda han ville var att arbeta och tjäna egna pengar.

Till sist fick han jobb som spärrvakt i en glasbur. En glasbur med en lucka som han kan öppna och stänga, låsa och låsa upp.